

DZIENNIK ZARZĄDZEŃ DYREKCJI POCZT I TELEGRAFÓW W KATOWICACH.

Nr. 16.

Katowice, dnia 15 listopada 1933 r.

Rok I.

T R E Ś Ć :

1. POCZTA:

- poz. 114. Wydawanie w niedziele i ustawowe dnie świąteczne poleconych przesyłek listowych posiadaczom skrytek i przegródek oraz przesyłek listowych poste-restante.
- poz. 115. Przesyłanie barwnika żywnościowego w paczkach żywnościowych.
- poz. 116. Wysyłanie pism sądowych do adresatów zamieszkałych na obszarze W. M. Gdańska.
- poz. 117. Nadawanie przesyłek listowych zwykłych i poleconych przez klientów P. K. O.
- poz. 118. Wykazy zagubionych i skradzionych książeczek PKO.
- poz. 119. Zrywanie znaczków z zagranicznych przekazów pocztowych.

poz. 120. Potwierdzenie wpłat na Państwowy Fundusz Drogowy.

poz. 121. Nieprawidłowości rachunkowo-kasowe

2. TELEGRAF I TELEFON:

- poz. 122. Kilkakrotne wywoływanie abonenta do rozmowy międzymiastowej.
- poz. 123. Ruch telefoniczny z Kolumbją i Peru.
- poz. 124. Ruch telefoniczny z krajami zaeuropejskimi.
- poz. 125. Ruch telefoniczny między Polską a Indjami brytyjskimi.
- poz. 126. Ruch telefoniczny między Polską a W. Brytanią i Irlandją.

3. ADMINISTRACJA:

- poz. 127. Ubezpieczenie społeczne.
- poz. 128. Noszenie przez niższych funkcjonariuszów odznak niezgodnych z przepisami

POCZTA.

114.

Wydawanie w niedziele i ustawowe dnie świąteczne poleconych przesyłek listowych posiadaczom skrytek i przegródek oraz przesyłek listowych poste—restante.

W najbliższym Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Poczty i Telegrafów ukaże się zarządzenie Ministra Poczty i Telegrafów z dnia 31. X. 1933 r. w sprawie zmiany w urzędowym zbiorze przepisów służbowych (tom II. P. 3), odnośnie wydawania przesyłek listowych poleconych posiadaczom skrytek i przegródek poczt. oraz przesyłek listowych poste-restante w wszy-

stkich urządach pocztowo-telegraf. i agencjach pełniących służbę doręczeń.

Zarządzenie to będzie obowiązywało z dniem 15. XI. 1933 r.

W wykonaniu tego zarządzenia poleca się urzędom i agencjom pocztowo-telegraficznym, aby w niedziele i ustawowe dnie świąteczne z wyjątkiem uroczystych dni świątecznych:

1) wydawały zwykłe i polecone przesyłki listowe „poste-restante“ a nadto polecone przesyłki listowe posiadaczom skrytek i przegródek pocztowych na podstawie przedkładanych przez nich dowodów odbioru.

2) z wymienionych wyżej przesyłek listowych mają podlegać wydaniu tylko te prze-

syłki, które w normalnym toku urzędowania i bez zwiększenia ilości personelu będą należycie opracowane w czasie od godziny 18 dnia poprzedniego do godziny 7 danej niedzieli lub ustawowego dnia świątecznego.

3) Wydawanie wymienionych wyżej przesyłek listowych w poszczególnych urzędach i agencjach pocztowych, pełniących służbę oddawczą winno się odbywać w godzinach, ustalonych dla nich w ogólności dla służby zewnętrznej w niedziele i ustawowe dni świąteczne, bez dalszego ograniczania istniejącego obecnie spoczynku niedzielnego.

4) Tryb postępowania, jaki w związku z wydawaniem wymienionych wyżej przesyłek, a szczególnie przesyłek poleconych listowych w niedziele i ustawowe dni świąteczne ma obowiązywać w danym urzędzie pocztowym, ustala Naczelniczy (Kierownicy) urzędów i agencji pocztowo-telegraficznych osobną instrukcją, która stanowić będzie integralną część instrukcji domowej tego urzędu. Odpis instrukcji o wydawaniu poleconych przesyłek listowych w niedziele i ustawowe dni świąteczne winni Naczelniczy (Kierownicy) urzędów i agencji p. t. przesać Dyrekcji Poczty i Telegrafów do dodatkowego zatwierdzenia.

5) Wydawanie poleconych przesyłek listowych w niedziele i ustawowe dni świąteczne winno się w poszczególnych urzędach pocztowych rozpocząć najpóźniej w terminie od dnia 15. XI. 1933.

Z powyższem należy się dokładnie zaznajomić i ściśle stosować.

No. P. P. 22 z dnia 6 listopada 1933 r.

115.

Przesyłanie barwnika żywnościowego w paczkach żywnościowych.

Na podstawie zarządzenia Ministerstwa Poczty i Telegrafów z dnia 26. X. 1933 r. Nr. P. W. 112/122 wyjaśnia się, że barwnik żywnościowy, może być przesyłany w paczkach żywnościowych. Barwnik ten bowiem przeznaczony wyłącznie do barwienia artykułów żywności, staje się po zastosowaniu części składowej danego artykułu i wraz z nim zostaje spożyty.

No. P. P. 77 z dnia 6. listopada 1933 r.

116.

Wysyłanie pism sądowych do adresatów zamieszkałych na obszarze W. M. Gdańska.

Zarząd pocztowy W. M. Gdańska zażalił się, że na obszar W. M. Gdańska nadchodzą w dalszym ciągu sądowe przesyłki listowe, nieodpowiadające przepisom, przewidzianym, w Światowej Konwencji Pocztovej podpisanej w Londynie dnia 28 czerwca 1929 r. (Dz. U. R. P. Nr. 15 z r. 1933 poz. 99).

Ministerstwo Poczty i Telegrafów reskryptem z dnia 8. XI. 1933 r. Nr. PW. 104/51 wyjaśnia, że wewnętrzne przepisy pocztowe, a w szczególności rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 30 września 1933 r. w porozumieniu z Ministrem Poczty i Telegrafów o doręczaniu pism sądowych przez pocztę w postępowaniu cywilnym i karnym (Dz. U. Min. P. i T. Nr. 23 z 1933 r. poz. 112) nie mają zastosowania w obrocie zagranicznym, a więc i w obrocie z W. M. Gdańskiem i że w obrocie tym tak przy wysyłaniu przesyłek jak i przy ich doręczaniu obowiązują przepisy powołanej wyżej Światowej Konwencji Pocztovej, oraz ewentualnej specjalnej umowy z Zarządem pocztowym danego kraju.

Nadmienia się, że w obrocie zagranicznym mogą być wysyłane listy i kartki pocztowe:

- a) zwykłe,
- b) polecane,
- c) polecane za zwrotnem poświadczeniem odbioru.

Przesyłki listowe polecane za zwrotnem poświadczeniem odbioru należy na stronie zewnętrznej opatrzyć wyraźnym napisem „Avis de reception“, lub odciskiem stempla „A. R.“. Do każdej takiej przesyłki musi być dołączony druk zwrotnego poświadczenia odbioru, używany w obrocie zagranicznym. Druk ten dołącza do przesyłki pocztowy urząd nadawczy bezpłatnie.

Niedopuszczalne są w obrocie zagranicznym formularze zwrotnego poświadczenia odbioru, ustalone dla obrotu wewnętrznego w załączniku do rozporządzenia z dnia 30 września 1933 r. o doręczaniu pism sądowych przez pocztę (Dz. U. Min. P. i T. Nr. 23 z 1933 r. poz. 112).

Jeśli kartki lub listy polecane za zwrotnem poświadczeniem odbioru wysyłane są do

obszaru W. M. Gdańska za pośrednictwem polskiego Urzędu pocztowego Gdańsk 1. to może być do nich dołączony urzędowy (pocztowy) formularz zwrotnego poświadczenia odbioru, ustalony dla krajowego (wewnętrznego) obrotu pocztowego.

Wszelkie przesyłki pocztowe w obrocie zagranicznym winny być opłacone przy nadaniu według każdorazowo obowiązującej taryfy dla obrotu zagranicznego.

W obrocie pocztowym z W. M. Gdańskiem tak Polski jak i Gdański Zarząd pocztowy wyraziły zgodę na wzajemne respektowanie ulg w opłatach pocztowych, przyznanych przez którykolwiek z tych Zarządów dla nadawców przesyłek pocztowych w swoim kraju. Również kredytowanie opłat jest wzajemnie uznawane, wobec czego do pism sądowych, wysyłanych z Polski do adresatów, zamieszkałych na obszarze W. M. Gdańska, mają również zastosowanie postanowienia § 11 rozporządzenia Ministrów Poczty i Telegrafów, Skarbu i Spraw Wewnętrznych z dnia 22 lipca 1933 r. o przesyłkach listowych urzędowych oraz w postępowaniu cywilnym i karnym (Dz. U. Min. P. i T. Nr. 18 z 1933 r. poz. 74).

Przesyłki te muszą być jednak — zgodnie z postanowieniami § 4 i 17 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 30 września 1933 r. (Dz. U. Min. P. i T. Nr. 23 z 1933 r. poz. 112) — opatrzone napisem: „Sprawa cywilna — karna” — lub „**Na wezwanie sądu — opłata pocztowa kredytowana**”.

Przesyłki te podlegają liczeniu i opłatom narówni z listami krajowymi.

No. P. P. 40 z dnia 10 listopada 1933 r.

117.

Nadawanie przesyłek listowych zwykłych i poleconych przez klientów P. K. O.

W uzupełnieniu okólnika, ogłoszonego w Dzienniku Zarządzeń Nr 7. z dnia 30 czerwca b. r. poz. 54 — Dyrekcja Poczty i Telegrafów ponownie wyjaśnia, iż w myśl § 8 umowy zawartej w dniu 28. IV. 1930 r. między Ministerstwem Poczty i Telegrafów i Pocztową Kasą Oszczędności, której zasady obliczenia należności obowiązują w roku 1933, należność za zwykłe i poleczone przesyłki listowe, nadawane i odbierane przez P. K. O. obliczana jest ry-

czałtowo w wysokości $\frac{2}{3}$ wyniku obliczenia przy zastosowaniu normalnej taryfy dla przesyłek listowych.

W myśl tej umowy każdy klient P. K. O. jako właściciel konta czekowego w P. K. O. mógł wysłać pod adresem P. K. O. list zwykły lub polecony na jej rachunek bez względu na jego zawartość.

Pismem z dnia 11. V. 1933 r. T. 325 Poczta Kasa Oszczędności ograniczyła swoim klientom prawo do nadawania na jej rachunek tylko listów zwykłych, o czym powiadomiono urzędy i agencje okólnikiem z dnia 30. czerwca b. r. poz. 54 (Dziennik Zarządzeń Dyrekcji Poczty i Telegrafów No. 7).

Jeżeli więc klient P. K. O. życzy sobie nadać pod adresem Pocztovej Kasy Oszczędności list polecony, obowiązany jest do uiszczenia należności tylko za polecenie.

Do powyższego należy się bezwzględnie zastosować, jak również udzielać klientom P. K. O. w tym przedmiocie pouczeń, względnie umieścić stosowne ogłoszenie w miejscu przystępnym dla publiczności

No PK. 30 z dnia 26. października 1933 r.

118.

Wykazy zagubionych i skradzionych książeczek P. K. O.

Pocztowa Kasa Oszczędności w Warszawie zmniejszyła znacznie ze względów oszczędnościowych nakład kwartalnych wykazów zagubionych względnie skradzionych książeczek P. K. O.

Wobec powyższego, kwartalne wykazy zagubionych względnie skradzionych książeczek P. K. O. otrzymywać będą począwszy od października 1933 r. według następującego rozdzielnika:

Urzędy pocztowe I klasy po 2 egzemplarze.

Pozostałe urzędy i agencje pocztowe po 1 egzemplarzu.

Zarządy Techniczne, Składy Materiałów Poczto-telegraficznych i te urzędy telegraficzne, które nie uskuteczniają wpłat z książeczek wkładowych P. K. O. nie będą otrzymywały powyższych wykazów.

Ewentualne braki powyższych wykazów należy reklamować w Dyrekcji Poczty i Telegrafów.

Nr. PK 30 z dnia 27. X. 1933 r.

119.

Zrywanie znaczków z zagranicznych przekazów pocztowych.

Izba Kontroli Rachunkowej P. i T. w Bydgoszczy, oraz zagraniczne Zarządy Pocztowe uskarżają się, że z przekazów zagranicznych nadchodzących do Polski są zrywane znaczki pocztowe.

Poleca się urzędom i agencjom pocztowo-telegraficznym zwracać szczególniejszą uwagę na nadeszłe przekazy zagraniczne i w razie zauważenia braku na nich znaczków pocztowych donieść o tem sprawozdaniem Dyrekcji Poczt i Telegrafów przy wyszczególnieniu znamion przekazów, oraz odsyłki, jaką je otrzymano.

Nadmienia się, że ujawnione zrywanie znaczków z przekazów zagranicznych po ich nadejściu do urzędu przeznaczenia traktowane będzie narówni z nadużyciem i dotyczący funkcjonariusze pociągnięci będą do odpowiedzialności służbowej.

PK 21 z 2 listopada 1933 r.

120.

Potwierdzenie wpłat na Państwowy Fundusz Drogowy.

W uzupełnieniu okólnika tut. Dyrekcji Poczt i Telegrafów, ogłoszonego w Dzienniku Zarządzeń Nr. 11 z dnia 28 sierpnia b. r. poz. 80 podaje się urzędom i agencjom pocztowo-telegraficznym do wiadomości dodatkowe pouczenie Ministerstwa Komunikacji z dnia 29 września b. r. N. D. R. 161—8/6 — jak następuje:

W celu ułatwienia posiadaczom pojazdów mechanicznych uiszczania należności na Państwowy Fundusz Drogowy, Ministerstwo Komunikacji uzyskało zgodę Ministerstwa Poczt i Telegrafów oraz P. K. O. na dokonywanie potwierdzania przez urzędy i agencje pocztowe oraz kasy P. K. O. wpłat na rzecz Państwowego Funduszu Drogowego na kartach kontroli opłat. Potwierdzenie to skuteczniiane będzie **tylko w tych razach, jeżeli płatnik tego zażąda i przedstawi jednocześnie właściwą kartę kontroli opłat.** W razie nieprzedstawienia jednocześnie przy opłacie karty kontroli

opłat, urzędy i agencje pocztowe, oraz kasy P. K. O. odmawiać będą późniejszego potwierdzenia karty kontroli, i wówczas płatnik będzie musiał zwracać się o to potwierdzenie do któregokolwiek urzędu administracji ogólnej.

Władze administracji ogólnej I-szej i II-giej instancji obowiązane są, niezależnie od miejsca rejestracji pojazdu mechanicznego, do potwierdzania na kartkach kontroli opłat, skutecznie wpłat od pojazdów mechanicznych na Państwowy Fundusz Drogowy, na zasadzie przedstawionego przez płatnika „Potwierdzenia dla wpłacającego” Pocztowej Kasy Oszczędności. Potwierdzanie na karcie kontroli opłat powinno być dokonywane nie tylko w godzinach przyjęć interesantów, ale i w ciągu całego czasu urzędowania; nie należy przytem żądać wnoszenia, jakichkolwiek podań, opłat stemplowych i t. p. Potwierdzenie na właściwym miejscu karty kontroli powinno nastąpić tylko wówczas, gdy kwota wpłacona do P. K. O. odpowiada ściśle kwocie (miesięcznej lub kwartalnej), ustalonej dla danego pojazdu w karcie kontroli i gdy kwota została wpłacona na to konto czekowe P. K. O., które jest oznaczone na tej karcie, niezależnie jednak od daty kiedy wpłata miała miejsce. Potwierdzenie na karcie kontroli skuteczniejszej wpłaty na Państwowy Fundusz Drogowy powinno nastąpić przez odcisnięcie pieczęci urzędu wojew., wystawienie daty i podpis urzędnika potwierdzającego, wszystko we właściwej rubryce miesiąca, za który opłata przypada. Jeżeli opłata pobierana jest kwartalnie (od pojazdów niezarobkowych) to potwierdzenie należy napisać w rubrykach, przeznaczonych na trzy kolejne miesiące.

Dokonaną wpłatę zalicza się zawsze na kolejny nieopłacony miesiąc; nie można więc potwierdzić opłaty za mies. lipiec, jeżeli niema uwidocznionej wpłaty za mies. czerwiec. (Nie dotyczy to naturalnie tych przypadków, gdy wystawia się dowód dla pojazdów nowo-rejestrowanych i nie posiadających zaległości w roku budżetowym bieżącym).

Na odwrotnej stronie „Potwierdzenia dla wpłacającego” P. K. O. należy odnotować: nazwę urzędu wojew., datę i okres (miesiąc lub miesiące), za który zalicza się opłatę, notatkę podpisuje urzędnik, który dokonał potwierdzenia na karcie kontroli opłat. „Potwierdzenie wpłaty” P. K. O. należy zwrócić na żądanie płatnikowi. W razie gdyby urząd, potwierdzający kartę kontroli opłat, powziął jakie-

kolwiek wątpliwości lub stwierdził nieprawidłowe potwierdzenia, dokonane uprzednio, powinien natychmiast powiadomić o tem ten urząd wojewódzki, który kartę wystawił.

Potwierdzenie wpłat na kartach kontroli pojazdów, korzystających z premji na zasadzie Rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 21-go października 1932 r. o premjowaniu pojazdów mechanicznych (Dz. Ust. R. P. Nr. 91 poz. 784), może być uskuteczniane tylko w urzędzie wojewódzkim lub w starostwie, w którym pojazd jest rejestrowany, o czym należy uprzedzić posiadacza pojazdu przez odpowiednie zastrzeżenie w karcie kontroli opłat.

Również potwierdzenie pierwszej wpłaty przy rejestracji pojazdu lub zmianie osoby właściciela pojazdu może być dokonane tylko w urzędzie, który dowód rejestracyjny wydaje.

Nr. PK 67 z dnia 24 października 1933 r.

121.

Nieprawidłowości rachunkowo-kasowe.

Doszło do wiadomości Dyrekcji Poczty i Telegrafów, że niektóre urzędy i agencje pocztowo-telegraficzne popełniają nieprawidłowości rachunkowo-kasowe, a mianowicie:

1) podejmują bez zezwolenia Dyrekcji z kasy urzędu na podstawie kwitów tymczasowych pewne kwoty na potrzeby urzędu;

2) nie odsyłają tego samego dnia do kasy głównej urzędu zainkasowanej gotówki za radjo i telefon;

3) nie posiadają drobnej monety groszowej na wydanie reszty interesantom przy nabyciu pojedynczych przekazów pieniężnych, adresów pomocniczych;

4) nie posiadają instrukcji i należytego podziału czynności, skutkiem czego kontrola kasowa nie jest należycie wykonywana. Skutkiem powyższego stan taki narazić może Zarząd pocztowy na dotkliwe straty materialne.

Celem usunięcia tego rodzaju niedomagań Dyrekcja Poczty i Telegrafów poleca wszystkim urzędom i agencjom pocztowo-telegraficznym unikanie pod zagrożeniem odpowiedzialności dyscyplinarnej p. p. Naczelników i Kierowników urzędów i agencji podejmowania bez uprzedniego nadejścia asygnacji pieniężnych jakichkolwiek kwot z kasy na potrzeby urzędu, odprowadzanie do kasy i zachowywanie tego samego dnia zainkasowanej gotówki za radjo i telefon jak również posiadanie w dostatecznej ilości drobnej monety na wydawanie reszty interesantom przy nabyciu pojedynczych druków płatnych i wszelkiego rodzaju znaczków wartościowych. Nad obowiązkiem przestrzegania powyższych wskazań czuwać będą organa inspekcyjne, które nadto kłaść będą specjalny nacisk, czy instrukcje i podziały czynności są należycie opracowane przy zastosowaniu uzupełnień, wynikających z przepisów rachunkowo-kasowych, objętych częścią I. przepisów ogólnych o organizacji służby kasowej (Tom X. R. 1.).

Nr. P. K. 67 z 2 listopada 1933 r.

TELEGRAF I TELEFON.

122.

Kilkakrotne wywoływanie abonenta do rozmowy międzymiastowej.

Przeprowadzona w drugim kwartale b. r. statystyka rozmów międzymiastowych niedo-

szłych do skutku wykazała, że znaczna ilość tych rozmów niedoszła do skutku z powodu okoliczności przewidzianych w punkcie d § 63 obowiązującej taryfy telefonicznej (Dz. Urz. M. P. i T. Nr. 14 z 1933 r.), t. j. z powodu nieodpowiadania wzywanego abonenta na wywo-

łanie centrali, wskutek czego Zarząd Poczty został narażony na znaczne straty.

Celem obniżenia wyżej omówionych strat do minimum, przypomina się urzędowi (agencjom) zarządzenie Ministerstwa Poczty i Telegrafów z dnia 19. XII. 1932 r. Nr. TE. 2200 ogłoszone w Dz. Urz. M. P. i T. Nr. 1 z 1933 r. poz. 8, do którego należy się ściśle zastosować.

No. TE. 209 z dnia 6 listopada 1933 r.

123.

Ruch telefoniczny z Kolumbią i Peru.

Z dniem 1. listopada b. r. wprowadzono ruch telefoniczny między Polską a Kolumbią i Peru via Berlin-Radjo Buenos Aires.

W Polsce dopuszcza się narazie do tego ruchu: Warszawę, Bielsko, Bydgoszcz, Gdynię, Katowice, Kraków, Lublin, Lwów, Łódź, Poznań i Wilno — w Kolumbji, Bogotę (Bogota) zaś w Peru Limę (Lima).

Opłata za trzyminutową rozmowę zwykłą z Kolumbią wynosi 197 fr. 25 cent., z Peru 189 fr. 75 c. i za każdą dalszą minutę $\frac{1}{3}$ powyższych stawek.

Opłata za przygotowanie rozmowy (réport charge) wynosi: z Kolumbią 27 fr., z Peru 22 fr.

Ruch telefoniczny odbywa się tylko w dni powszednie, a mianowicie z Kolumbią od godz. 19.30 do 21.30, zaś z Peru od godz. 15.30 do 17.30 według czasu środkowo-europejskiego.

Podane wyżej stawki telefoniczne do Peru mają również zastosowanie w ruchu telefonicznym między Polską i Peru via Paris-Ste Assise-Buenos-Aires.

W związku z powyższym należy odpowiednio sprostować zarządzenie z dnia 18. VII. Nr. TE. 205 zamieszczone w Dzienniku Zarządzeń Dyrekcji Poczty i Telegrafów No. 9 z 1933 r. poz. 72.

Nr. TE. 205 z dnia 27. października 1933 r.

124.

Ruch telefoniczny z krajami zaeuropesjskimi.

Z dniem 1. listopada b. r. obniżono stawki za rozmowy telefoniczne o 4 fr., zaś stawki za zawiadomienie (réport charge) o 1.33 fr. w ruchu telefonicznym między Polską a następującymi krajami:

a) Argentyną, Chili i Urugwajem (zarządzenie z dnia 24. V. b. r. Nr. TE. 205 Dz. Zarz. Dyrekcji P. i T. Nr. 6 z 1933 r. poz. 46).

b) Brazylią (zarz. z dnia 24. V. b. r. No. TE. 205 Dz. Zarz. Dr. P. i T. Nr. 6 z 1933 r. poz. 46).

c) Egiptem (zarz. z dnia 24. V. b. r. No. TE. 205 Dz. Zarz. Dyr. P. i T. Nr. 6 z 1933 r. poz. 46).

d) Filipinami (zarz. z dnia 9. VI. b. r. No. TE. 205 Dz. Zarz. Dyr. P. i T. Nr. 6 z 1933 r. poz. 48).

e) Palestyną (zarz. z dnia 8. V. b. r. Nr. TE. 205 Dz. Zarz. Dyrekcji Poczty i Telegrafów No. 5 z 1933 r. poz. 42).

Nr. TE. 205 z dnia 27. października 1933 r.

125.

Ruch telefoniczny między Polską a Indjami brytyjskimi.

W uzupełnieniu zarządzenia z dn. 10. V. b. r. No. TE. 205 zawartego w Dzienniku Zarządzeń Dyrekcji P. i T. Nr. 5 z 1933 r. poz. 43 rozszerza się ruch telefoniczny między Polską a Indjami brytyjskimi na następujące miejscowości w Indjach bryt.: Delhi, Simla.

Zarządzenie niniejsze obowiązuje z dniem ogłoszenia.

No. TE. 205 z dnia 8 listopada 1933 r.

126.

**Ruch telefoniczny między Polską
a Wielką Brytanią i Irlandją.**

Ministerstwo Poczt i Telegrafów zarządzeniem z dnia 2. XI. b. r. Nr. TE. 2347 obniżyło opłatę za jednostkę rozmowy między Polską a Wielką Brytanią i Irlandją o jednego franka, z powodu uruchomienia bezpośredniego przewodu telefonicznego Warszawa—Londyn.

W związku z powyższem należy w zarządzeniu Ministerstwa Poczt i Telegrafów z dnia 11 stycznia 1932 r. Nr. TE. 362 (Dz. Urz. Min. P. i T. Nr. 2 z 1932 r. poz. 22 część k.) niemiecką takse tranzytową wynoszącą dotychczas 6 fr. 60 cent. zmienić na 5 fr. 60 cent.

Wszystkie rozmowy do Wielkiej Brytanji i Irlandji należy kierować przez Warszawę—Londyn.

No. TE. 205 z dnia 7 listopada 1933 r.

ADMINISTRACJA.

127.

Ubezpieczenie społeczne.

Podczas kontroli miesięcznych wykazów składek do Kas Chorych, Funduszu Bezrobocia i Zakładu Ubezpieczeń Pracowników Umysłowych stwierdzono, że wiele Urzędów i Agencji:

1) nie posiada dotychczas tabel potrzebnych do prawidłowego obliczenia składek ubezpieczeniowych,

2) nie dołącza do ogólnych rachunków miesięcznych wykazów składek Funduszu Bezrobocia i dowodów wpłaty,

3) nie określa ściśle za jaki czas obliczono składki ubezpieczeniowe,

4) nie ubezpiecza pracownika w każdym poszczególnym miesiącu składkowym, lecz przekazuje składki za kilka miesięcy wstecz,

5) nie określa ściśle w wykazach charakteru służbowego pracowników,

6) nie wypełnia wszystkich dotyczących rubryk w wykazie składek do Kasy Chorych a przede wszystkim rubryki 17-tej,

7) nie nakleja dowodów wpłaty na odwrotnej stronie wykazów składek, wzgl. na pierwszej,

o ile oczywiście jest wolne miejsce—lecz luźno dołącza je do ogólnych rachunków miesięcznych, skutkiem czego przedmiotowe dowody giną,

8) obejmuje jednemi wykazami składek do Kas Chorych i Funduszu Bezrobocia pracowników opłacanych z §§ osobowych i rzeczowych,

9) wypełnia i przedstawia tu w każdym miesiącu „wykazy pracowników umysłowych” na formularzu wzór Nr. 3 załącznik nr. 3, jakkolwiek postanowienia zawarte w tut. Dz. Zarz. nr. 7/33 poz. 57 określają dokładnie w jakich okresach czasu należy sporządzać i komu przysłać przedmiotowe formularze.

W związku z powyższem stwierdza Dyrekcja, że Urzędy i Agencje nie zaznajomiły się dotychczas szczegółowo z zarządzeniami dotyczącymi świadczeń socjalnych, wzgl. zarządzenia te bagatelizują.

Dlatego też zwracając **jeszcze raz** uwagę na postanowienia zawarte w tut. okólniku nr. 34/31 poz. 233, nr. 2/32 poz. 19, 19/32 poz. 204 i 29/32 poz. 283 oraz w Dz. Zarz. nr. 7/33 poz. 57 i nr. 8/33 poz. 64 — Dyrekcja podkreśla z całą stanowczością, że jeżeli po ukazaniu się niniejszego zarządzenia będą mieć nadal miejsce

podobne usterki — natenczas winnych zaniedbania w tym kierunku pociągnie Dyrekcja do odpowiedzialności.

Nr. AP. 52 z dnia 27. października 1933 r.

128.

Noszenie przez niższych funkcjonarjuszów odznak niezgodnych z przepisami.

Wobec stwierdzenia, że niektórzy niżsi funkcjonarjusze pocztowi noszą umundurowanie z odznakami nieodpowiadającymi ich charakterowi lub też stopniowi służbowemu, nakłada się na p. p. Naczelników i Kierowników

urzędów pocztowo-telegraficznych obowiązek dopilnowania, by noszone przez niższych funkcjonarjuszów odznaki były zgodne z postanowieniami § 5-go rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 27-go czerwca 1930 r. o umundurowaniu niższych funkcjonarjuszów pocztowo-telegraficznych (Dz. Urz. Min. P. i T. Nr. 15 z 1930 r. poz. 74).

Przy sposobności nadmienia się, że pracownicy zatrudnieni w służbie pocztowej w charakterze niższych sił kontraktowych i zastępczych — o ile posiadają własne umundurowanie — mogą je nosić, jednak bez żadnych odznak starszeństwa i emblematów.

Nr. A. G. 100 z dnia 20. X. 1933 r.

Adres Administracji: DYREKCJA POCZTY i TELEGRAFÓW
(Oddział Organizacyjny)

KATOWICE, ul. Słowackiego 11, II. p. pokój Nr. 14.

PRENUMERATA NA ROK 1933 WYNOŚI:

roczna 4 zł. 80 gr.

półroczna 2 zł. 40 gr.

kwartalna 1 zł. 20 gr.

Ceny ogłoszeń za tekstem od wiersza 1 mm. szpalty redakcyjnej 15 gr., tabelaryczne 30 gr.

Za terminowy druk ogłoszeń administracja nie odpowiada.

KONTO CZEKOWE w P. K. O. № 300.516